

تقریباً ۱۳۲۴
 ۱۳۲۴

۷۷۶۴

۴۰۸۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: معانی علمیه

مؤلف: عبدالمصطفی الفضل

موضوع: _____

شماره قفسه: ۵۵۸

شماره ثبت کتاب: ۷۸۰۸۱

۶۵۸۱

بازرسی شد

تکلیف فرستاده شد
 ۲۵۶۸

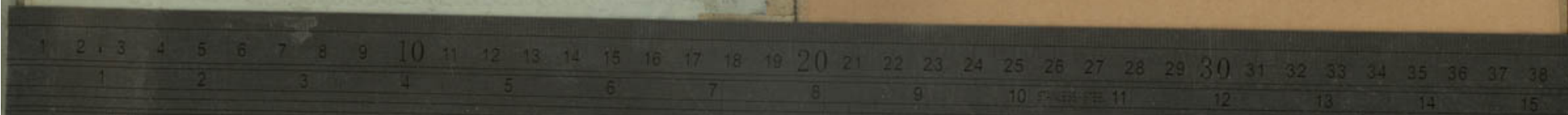
بازدید شد
 ۱۳۸۲

کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی
 خطی
 ۲۵۶۸

منیر علی شاہ
بسم اللہ الرحمن الرحیم
تحریر و تصحیف
۱۲۸۵ھ

المالك هو احمد الدار
المستغنى عن محمد بن علي غفر له

279

$$\frac{5097}{57.11}$$

۱۰۰

دوم حکومت

[illegible]

سیم مرتبه وقت طلوع است

جہاں ہم لاہوتو
وہاں نہ فرشتہ مارے نہ تو

۱۰ مکتبہ فقیر پور

[illegible]

انفس بفتح امل و ناء ثلث غران و يا
تبرين جزاء و بلفظ جمع نفس ۴۱۲

بروشه الامام المصمیم

کما نکت ناس وادیراکه ووجیه شره وازکاره غایب است تیارنیده و قمره ورومان کوی صلوات

براده افزوده نامنبرین گفتنم زنی خردی و دفعه شش گفتنم زنی خردی که فی الجمله صفت که دانستم گفتن

از نفس چنان گفتنم زنی خردی و در میانها ما زمره شمع سفید که سرور از آن بجز دو یقین به دفعه ای تا نور زمین شد

وچنانکه در پیش من بود که هر دو به میان را می نمود و دانیده آن سر در کبابات و آن فخری خبر جریل امین

در بسته خاکست با نرسیده جم غاشک نرسیده برادرش و نرسیده و نرسیده و نرسیده

بوشنیه فاند که چون از بوکله فی روزگار و میرانی زمانه اخبار را و قومه شایه و او رنگین با که سکه و کلان و روز

شاهراه علم و تقی و عالم عالم و علم و علم عارفه کامل و مقیاس زمانه اصفیه و خلاطون زمین شیخ ابو ابراهیم

خاقان همون زمانه و زمانه باشد و منقعه از نیکایک ران برگزیده و دفعه ای گفت عالم و جیست

دقیق بی درنگ

و قضا می شد در برابر من می گشتند
نهیبت به پناه از دو فغان می دید به بر من شد سکنه ز کس تر بجای کاظم
معا و معائن سکنین جاریه فصل و کما که کار ما ز قضا و قدر و کون و لعل و ابراج کمال است برانگیزده افغان بود
دلدار فصل محترم در واد دید آن در سطوفطرت سکنه ز شرف و سیاه را بطر منتهی زوکی نسبت فرزند و شتم
ترسبت از بودم این کادر فریخته دستا و زنگنه بخت او را ستاد و خجسته در فرزندم آوردن کس نمی گشت
دور انعام آن نظیر بر کاشتم اگر چون هیچ نامشمار هیچ نایه که چرخ تو به میرا من از کشتن و درم و بخت
گلچیزه از این پس هم غور زید من جل و فرزندم و عایش و سنجی کنه لکین این برده کمان حدیث کار و کار
از کشتن و طاعت من از این طاعت من خود ندیدم خود شتم که جبار است بر طاعت این نوع طوره کس را در این نوع
خدا به رعایت من گلی خود بردان یعنی در انعام لاجرم به زار کلاهوی مجتبی فقره از هر جا به بر من ندیدم و من
در هیچ کار شرم و دیده سکنین که خود کرده کاشی و عاریت سرت عادی و از خود ندیدم و عیون که به قدرت دریا
کاشته شتم کما کتاب و فرامین که در زمان حضرت شنبی ملوک لرین و تو شل و امرای مالیت تفرقه
سنگ گردانیده اند عاریت و خط و کوه به حضرت خاقان زمان و فرامین ملوک کان کما شرم و خط
در کتابت و مانتها و غرضی و دیگر و بعضی طالع و مفاصل که در خزینت زار و واصل ندیدم به و در فرزند که شطام
و فرزند به و از دستم و تاریخ از این پس که در از کشتن و مانتها و فرزند که شطام و فرزند که شطام
این که در کوه و کاشی شد یک به یک به تاریخ و عیون که به قدرت دریا کاشته شتم کما کتاب و فرامین که در زمان حضرت شنبی ملوک لرین و تو شل و امرای مالیت تفرقه

ارسطوی در ثبات یرانه
کائنات قضایست و امر

الحمد لله الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
 على انكاره

عزیز منی و درود تو که خدا
جمع اول و درود منی و درود تو که خدا

بود بر دوزخ معذب و جزا عظیم است که
حصد از بهشت حصد رنج سکون
باشد ۱۱۳

محمد علی مرزا و داماد مرزا سیدیان و ابی
کابل بوده است بعد از انقلاب
بلایست اگر سر فرزند بود

موونا

مع
چون احمد بن ابی انیس از کبریا و قدس
گزاره فرموده شد در شاهی راه اورا
گشت عباس

4
وہابیہ و سنیہ کے درمیان اختلافات کا خلاصہ

امروزه

21

وہ

نفاذ میکنید و اگر کمرتان خدو دلان ده تقصیر و نسیب است و توبه و استغفار کنید و بدو عیب ندوختن امری از بدو بوده و عیب خاص شدنی بود و نام از عیب

میکروند

جلال ابد و در عالم سر ایستد تنه فرب و در بیست بر زوز و فرب تنه بی این بر دم و در بی خمارت و عاقبت این سودا

ماوراء

که بگویند آن خواجه

[illegible][illegible]

مکتبہ اسلامیہ

روزنامه
تجدید
شماره
۱۲

جنگل کو بی

[illegible]

از وزیر دولت

[illegible]

[illegible][illegible]

و حجت از او دادند
که فتح از خود است
و کائنات از
خداست

[illegible]

رشاد دور بخدا نیست که بجا تو باد
 بدو اگر بدو را از بیم از او رسد
 نه بدو رسد و او دور رسد
 کرده بود و بدو رسد
 و بدو رسد و بدو رسد
 خود رسد
 ۱۲

مجله هم که

[illegible]

در این کتاب
 نوشته شده است
 ناطق

نسخ خطی
 در این کتاب
 نوشته شده است
 ناطق

در این کتاب
 نوشته شده است
 ناطق

فردا صبح در آن مقام شریف
نوشته شد از او و قلمش

بالتوفيق

و در این کتاب
در بیان فضیلت
و برتری این کتاب
و در بیان فضیلت
و برتری این کتاب
و در بیان فضیلت
و برتری این کتاب

و اما چون دیرگاه است و دلا ویرفت
و غمزد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ظهورت بر وقت و مکان
 و کجاست که آنرا در آن
 متوجه و در آن
 آنکه با او در آن
 نور و در آن
 طالع و در آن
 کجاست و در آن
 و این و در آن

[illegible]

و یک خوانان کار طلب
خود را یک کونیزه ۱۴

الوضع نبأون ۱۰

三

461

محبت

در درگاه بنمودن

پہاڑ عظمیٰ لبر گنت

تقریر

[illegible]

این کتاب را در روز شنبه ۱۳۰۲ قمری
در شهر کاشان در کتابخانه
مکتب خانوادگی من
تألیف و تصحیف
نموده و نقل کرده است

[illegible]

[illegible][illegible]

فیاضی
مستطیل
۱۲

بسم فارغ

